

Investiție de încredere

În sfârșit, după o perioadă de provizorat și incertitudine, după o perioadă în care așteptatul miracol al redresării economice nu s-a produs, din multiple cauze, firește, avem un guvern legal, un guvern în care sîntem obligați să investim încrederea noastră. Pentru că orice s-ar spune, provizoratul a permis ca degenerarea relațiilor economice și sociale să prolifereze.

În acest context, legalitatea în care a "intrat" guvernul va trebui să acționeze ca o forță stabilizatoare, știind că, înainte de toate, pentru ca țara să fie "pusă pe picioare", economia trebuie așezată în făgașul firesc al cerințelor impuse de piața liberă. Acest lucru se impune, cu atât mai mult cu cît nici democrația nu poate face pașii doriiți în lipsa unui fundament economic-social, calculat să reziste la seisme neașteptate de puternice.

Și dacă noi investim în noul guvern, în guvernul legal încrederea noastră, înseamnă că trebuie să investim, în același timp, și munca noastră, inclusiv buna credință, dorința ca noi și țara să ieșim din impasul în care se pare că ne aflăm. Numai rezeumatul de zidul speranței, nu este suficient. Speranța poate de-

„valută forte”, respectiv, pentru ca așteptarea noastră să nu fie zadarnică guvernul trebuie să acționeze în conformitate cu legea, sprijinindu-se pe lege, urmărind ca programul pe care și l-a propus și care incită la muncă să fie îndeplinit punct cu punct, dar mai ales zi de zi.

Poporul așteaptă să-și vadă visul cu ochii. Adică să trăiască, în sfârșit, după atîția ani de mizerie materială și morală, în liniște și bunăstare. În liniștea și bunăstarea pe care nu le-am cunoscut deși au fost „acoperite”, în cele 5 decenii de dictatură, de tone de vorbe.

Așadar, guvernul trebuie să-și întreurească în atribuții, noi trebuie să acționăm pentru a-l sprijini, „ceasul” în care se află astăzi țara cere acest lucru, și toți cei care vorbesc în numele iubirii de țară trebuie să facă astfel încît viitorul să ne apară clar, concret, să fie în rînd cu viitorul Europei.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

veni realitate numai dacă o alăturăm muncii noastre. Guvernul legal își începe activitatea în condiții grele. Nu trebuie să ne amăgim din acest punct de vedere. Și trebuie să recunoaștem că în acest an s-a muncit mai puțin ca altădată. Că mulți au căutat căi ocolite de câștig.

Pentru ca optimismul nostru, în care trebuie să credem, să aibă acoperire în

Cronică parlamentară

Așa cum ați putut urmări și dv., stimați cititori, la posturile centrale de radio și televiziune, ieri s-a consumat încă un moment al constituirii organelor democratice ale țării, rezultate din alegerile de la 20 mai. După ce așa cum v-am informat în relațiile anterioare, s-au validat organismele parlamentare și președintele ales, ieri a venit rîndul puterii executive să se prezinte.

În cadrul unei ședințe comune a celor două Camere, d-l Petre Roman, desemnat de președintele Ion Iliescu cu formarea guvernului, a prezentat senatorilor și deputaților propunerile sale privind lista cabinetului pe care o redăm alăturat, însoțită de scurte fișe biografice ale miniștrilor, precum și declarația de intenții a guvernului.

Nu insistăm asupra filmului ședinței, dar vom reține din declarația făcută imediat după încheierea ei de Petre Roman că așteaptă din partea parlamentarilor o atitudine constructivă, de dezbateră publică, dar și de adoptare rapidă a Declarației-program, pe care a caracterizat-o ca un ansamblu de idei coerente și novatoare, ce nu oferă, totuși, soluții magice.

În cursul aceleiași zile, la orele după-amiezii Senatul și Adunarea Deputaților s-au întrunit în ședințe separate pentru a trece la dezbateri asupra programului de guvernare ce li s-a prezentat, a personalităților ce li s-au propus pentru înfăptuirea lui. Se pare că operațiunea nu se va desfășura atât de operativ pe cît se așteaptă primul ministru și că ea nu se va încheia decît în cursul săptămîinii viitoare.

Să mai notăm că, după 6 zile de dezbateri, uneori aprinse, dar întotdeauna constructive, cele două Camere au reușit să-și adopte regulamentele de funcționare.

Observatorii din capitală remarcă tinerețea noului cabinet, de natură tehnocrată, care aduce în prim-planul vieții politice premianți ai deceniilor al 6-lea și al 7-lea, inatacabili profesional și ne-compromiși moralmente.

La ora redactării acestei corespondențe nu se cunoaște încă coloratura politică a fiecărei personalități ce aspiră la portofoliile ministeriale, dar e limpede că în acest guvern, cel puțin de două ori mai puțin numeros decît cele anterioare, figurează pe lîngă reprezentanți ai F.S.N., poate și ai altor partide și personalități independente, intelectuali de marcă, capabili să transforme bunele intenții enunțate în Declarația-program, în realități.

Cel mai tînăr prim-ministru din Europa propune parlamentului român cel mai tînăr cabinet

Iată lista guvernamentală prezentată parlamentului țării de d-l Petre Roman, însărcinat de președintele Ion Iliescu să formeze noul guvern:

— ministrul de stat însărcinat cu activitatea industrială și comercială Anton Vătășescu: (51 de ani, născut la Slatina, profesor la Facultatea de Electronică, autor al unor cărți de specialitate, a lucrat în cercetare un an, angajat în Franța);

— ministrul de stat însărcinat cu calitatea vieții și pro-

tecția socială: Ion Aurel Stoica (47 de ani, n. Șăulia de Cîmpie, Mureș, șef de promoție a Facultății de Mecanică de la Cluj-Napoca, doctor în mecanisme și tribologie, cadru didactic universitar, autor de lucrări de specialitate și de eseuri filozofice, selectat de Colegiul executiv al American Biographical Institute pentru a fi inclus în volumul „5.000 de personalități ale lumii”);

— ministrul de stat însărcinat

(Continuare în pag. a III-a)

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 150
Vineri,
29 iunie
1990
4 pagini
1 leu

Curajul de a întreprinde

Recent, Primăria județului a eliberat autorizațiile cu numerele 863 și 864. În baza lor, jurista Lucia Popa și ing. constructor Bogdan Popa au constituit prima Agenție imobiliară din Sibiu. Scopul acestei întreprinderi vizează activități de consulting juridic, intermediari vînzări-cumpărări, reparații, construcții, amenajări, proiectare.

Amanunte ne oferă d-na Lucia Popa: „În Sibiu nu există așa ceva. Pentru a închiria, vinde sau cumpăra un imobil se recurge la un anunț lapidar, fără posibilitatea de a cunoaște cerințele și pretențiile ofertantului sau cumpărătorului. Firma noastră își propune să faciliteze tocmai asemenea tranzacții. De asemenea, dorim să oferim celor interesați, străinilor, studenților și elevilor, petrecerea unor perioade

Inițiativa particulară

de timp în locuințe din Mărginea Sibiuului și, în funcție de cerințe, putem asigura agrementul necesar (cazare, masă etc.).

Urmărim să asigurăm o evidență la zi a cererii și ofertei, alți a vînzărilor, cumpărărilor, posibilităților de închiriere etc. Oferim totodată schimb de domiciliu în perioada concediilor de la munte la mare și invers. Pe lîngă cunoașterea exactă de către cei interesați a locuinței vizate, oferim alte relații, efectuăm corespondența asigurînd întreaga documentație necesară efectuării operațiunilor de vînzare-cumpărare, cît și facilitarea acestor operațiuni”.

— Sînt locuințe în zona Mărginimii care ar putea fi închiriate dar pentru aceasta ar necesita unele reparații. Puteți asigura efectuarea acestor lucrări?

— Da. Putem efectua lucrări de proiectare și execuție a reparațiilor pe care le necesită aceste imobile, pe bază de deviz. De asemenea, putem prelua spre administrare diverse imobile în cazul în care proprietarul se află în altă parte și dorește să le închirieze. Tîn să mai precizăm că oferim aceste servicii la prețuri rezonabile, iar sediul provizoriu al firmei noastre este pe str. Tribunei nr. 13, telefon 134 12 sau 300 91, după ora 16.

— Vă dorim succes în ceea ce întreprindeți și cît mai mulți clienți...

D. MANIȚU

MEDICINĂ DE VÎRF LA SIBIU

Hemodializa renală între speranță și risc

Cu mai bine de 3 săptămîni în urmă avusesse loc evenimentul: darea în folosință a Centrului de hemodializă cronică din Spitalul Județean Sibiu. Festivitățile au trecut și cel de-al șaptelea centru de acest gen din țară (după București, Timișoara, Cluj, Iași, Oradea și Arad) a rămas — ca să spunem așa — pe mîinile unui tînăr colectiv, avîndu-i în frunte pe dr. Ioan Boca și Cristina Teodoru, amîi medici specialiști în medicină internă. Am tînut să stau de vorbă cu dinșii și a trebuit să aștept (și nu mi-a părut rău de loc) nițel din cauza unei delegații de medici de la Alba Iulia, venită la Sibiu să „vadă” și „să afle” cum pot avea și ei o asemenea minune la ei a-

casă. Dar, deși hemodializa se practică în lume de circa 20 de ani, la noi ea a cam rămas de cîruță pentru că — imi spun interlocutorii — necesită investiții financiare mari: aparatură sofisticată și scumpă (și pe valută), personal calificat etc. Și adevărul trist pentru noi români este că toate centrele existente pînă la această oră folosesc aparatură provenită din donații, de la străini, adică de la prietenii poporului român. Ceaușescu et comp. nu s-au îndurat să dea niște bani pentru salvarea vieții unor oameni atfel fără nici o șansă. Poate că tocmai de aceea nu mai contau... Și

(Continuare în pag. a III-a)

Ion SORESCU

De mai bine de o săptămîină, pe str. Gen. V. Milea din Sibiu s-a deschis un magazin de prezentare și desfacere a produselor întreprinderii de stat „Avicola” (Ferma nr. 1) din localitate. La noua unitate (responsabil Maria Popa) se desfac zilnic, în medie, 1.200—1.300 kg diverse produse din carne de pui, precum și ouă. Demn de semnalat este faptul că aici, cei interesați mai pot face — cu două săptămîni înainte — comenzi pentru produsele amintite în cantități mai mari, pentru diferite ocazii (nunți, botezuri etc.).

Foto: Fred NUSS

Curse auto suspendate

I.T.A. Sibiu și Primăria municipiului Mediaș anunță toți beneficiarii de transport călători din municipiul Mediaș și județul Sibiu că începînd cu data de 28 iunie 1990 se suspendă pe o durată nedeterminată unele curse de călători ca urmare a lipsei acute de mijloace de transport, situație generată de criza existentă privind lipsa de anvelope și piese de schimb cu care se confruntă întreaga economie națională.

Traseele suspendate sînt următoarele: Ațel, Smig, Geacăș, Alma — Dumbrăveni, Ernea, Dupuș, Motiș, Cluj, Tirgu-Mureș, Sorostin, Buzd, Blăjel. (Cursele de la orele: 7,30; 13,25; 19,50; 23,30), Sibiu, Șoala.

Șantiere arheologice

De la domnul profesor Beșliu Munteanu Petre aflăm că, în această vară, specialiști ai Muzeului Brukenthal organizează șantiere arheologice la Dumbrăveni, Sibiu și Valea Oltului.

Pentru reușita acestei acțiuni, muzeul solicită sprijin studenților și elevilor interesați să-și petreacă în mod util și instructiv vacanța care sînt invitați să lucreze, contra cost, pe aceste șantiere. Relații la telefonul Muzeului de istorie din Sibiu: 125 00.

ZIUA MONDIALĂ A MUZICII

Continuăm să publicăm opinii ale unor oameni de artă și iubitori ai acestui gen artistic referitoare la semnificația Zilei Mondiale a Muzicii — 21 iunie —, sărbătoare organizată din inițiativa Franței și celebrată pentru întâia dată în România.

Dintr-o regretabilă omisiune, strecurată în procesul tipografic, în ziarul nostru de ieri n-a fost trecut numele eminentului dirijor Petre Sbârcea a cărui opinie am consemnat-o, sub același generic. Regretăm această nedorită întimplare.

Daniela Vlădescu, solistă a Operei Române din București: „Pentru orice muzician arta nu poate fi decât o sărbătoare. Așa că mă simt onorată că am fost invitată la Sărbătorea muzicii la Sibiu. Sper că prin acest început să intrăm în adevărata lume artistică mondială.”

Vă repet, am venit cu plăcere la Sibiu. De peste zece ani, încă din vremea studenției, am colaborat cu orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sibiu. Am găsit aici un public cald, receptiv, Sibiu fiind dintotdeauna un

centru muzical deosebit, cu o bogată tradiție în domeniu, ceea ce îi face cinste.

Muzica este unul din limbajele cele mai potrivite pentru a ne ajuta să ne înțelegem între noi, pentru a deveni mai buni, mai înțelegători, mai generosi, mai sensibili. Nouă, artiștilor, ne revine datoria să atragem publicul către sălile de concert, către cultură, către artă. Se vorbește de o criză a genului liric. Pe plan mondial opera supraviețuiește prin montări moderne, interesante, ieșite din șabloanele tra-

diționale, și cu voci foarte bune. Genul trebuie și la noi întinerit. Doar în felul acesta opera va câștiga.

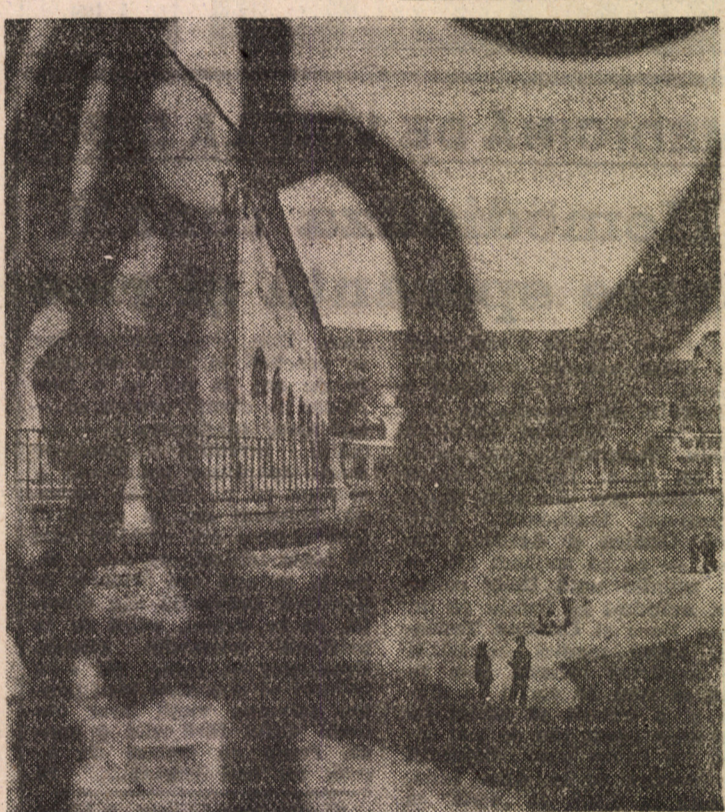
Sintem o țară cu foarte multe talente, viguroase, autentice. Școala românească de canto se mândrește cu nume de valoare care s-au afirmat și impus pe marile scene artistice ale lumii. Nu există concurs internațional de canto în care unul din primele trei locuri să nu fie câștigat de un român. Ceea ce este un lucru extraordinar. Prin această zestre minunată vom putea convinge și atrage publicul nostru la actul artistic.”

Constantin Chiriac, actor la Teatrul de Stat Sibiu: „În curtea Muzeului de Istorie, într-o noapte superbă, sunetele muzicii — oferite de corul de cameră „Cedonia” și de recitalul pianistei Amina Trucică — au prins o dimensiune cosmică, pogorînd ca o catedrală în sufletele acestui oraș. Pentru o mai dreaptă cinstire a tradiției noastre, dea Domnului, ea prin timp, la o nouă Sărbătore a muzicii, un nou Liszt să-și împartă drumurile între Viena și Sibiu.”

Ion Onue NEMES

Vedere de pe Podul Min-ciumilor din Sibiu

Foto: Fred NUSS

Însemnări din sala de concert

Olga Bolocan și Radosveta Boiadjeva

Concertul simfonic de marși 26 iunie a.c., ultimul al lunii și din actuala stagiune, îl putem considera ca înedit pentru scena noastră de concert, nu pentru transpunerea artistică, ci pentru faptul că la realizarea lui au concurat două protagoniste: pianista Olga Bolocan și dirigoarea Radosveta Boiadjeva.

În prima parte a programului s-a auzit Simfonia a III-a, „Eroica” de L. van Beethoven, compusă în amintirea unui om mare și subînțeles în inițial Simfonia Bonaparte. În redarea acestei lucrări, dirigoarea bulgară a reușit să mențină un control strict asupra sonorității, să realizeze un echilibru fidel între compartimente, încercînd să ne prezinte o creație cât mai apropiată de intențiile autorului care prin această simfonie a lărgit cadrul formelor clasice, folosind tipare noi, mai potrivite cu gândirea și simțirea contemporană, aducînd în muzică forța unui dinamism năvalnic care dezvăluie cu pasiune dramele existenței. Dirigoarea, muziciană de mare erudiție și șef de orchestră de înalt profesionalism, a dat un contur cu totul aparte lucrării, excelînd în special în părțile mediane — Adagio assai și Allegro vivace — pe care le-a redat cu acuratețe și precizie, accelerînd și expunînd însă prea lin iar părțile extreme.

Tînăra pianistă Olga Bo-

locan, absolventă a Conservatorului de Muzică din București, distinsă cu numeroase premii naționale și internaționale, este așteptată cu multă plăcere de auditorii sibieni. După Rapsodia pentru pian și orchestră pe o temă de Paganini de Serghei Rahmaninov și Concertul pentru pian și orchestră în La major de W. A. Mozart, prezentate în stagiunea trecută, marși seara Olga Bolocan a venit cu una din creațiile compozitorului francez Maurice Ravel, Concertul pentru pian și orchestră în Sol major, marș rar auzit în sălile noastre de concert. Solista, cu un tușeu delicat dar și cu multă siguranță și degajare în interpretare, s-a dovedit a fi o muziciană matură, dornică de realizări de excepție în arta pianului, care a înțeles perfect mesajul ideatic dorit și transmis de compozitor prin lucrarea sa. Bine redade au fost momentele de virtuozitate, de brianță instrumentală dar și cele care solicită solistului finețe și subtilitate în execuție, în concluzie, o versiune interpretativă a concertului ravelian pe deplin convingătoare, mai ales că valoroasa interpretă a fost secundată de o orchestră care a preluat cu promptitudine momentele de tutti, retrăgîndu-se discret în momentele de acompaniament.

Nicolae SCUTEA

Rugby C. S. M. Sibiu — Contactoare Buzău 30-18 (6-0)

Ultimul meci al sezonului s-a derulat într-o atmosferă amicală, rezultatul conținând mai puțin în ierarhia finală a campionatului. Disputat într-o atmosferă caldă, la propriu, sub un soare de vară autentică, fluierul de final a fost o adevărată binefacere pentru cei care au combătut în acest meci și nu numai pentru ei. A arbitrat la centru bucureșteanul Anton Bricea, cea mai obosită persoană din zonă!

Ce am putut vedea, totuși, în această partidă? Cîteva „rafale” de rugby autentic în care am remarcat o evoluție remarcabilă a înaintării gazdă, așa cum am dori-o mereu, un Becheș redivivus, un Fugigi cu sclipiri de mare jucător, dar și cu unele gafe, un Mitocaru tot mai sigur de la meci la meci, cel mai mare câștig al finalului de campionat, pe dificilul post de fundas, Gazdele au reușit în această partidă 6 încercări față de trei ale oaspeților. Au înscris în ordine: Leordean, Amarie, Becheș,

Cocircă, Dobre, Zuzu, trei din acestea transformate de Roșu. Astfel s-a încheiat această ediție zbuciumată de campionat care a dat în final o câștigătoare merituoasă, echipa din Baia Mare (noua campioană).

Regretul nostru este faptul că revelația turului, echipa sibiană, nu a repetat și în retur prestațiile valoroase, din motive atât obiective cât și subiective.

Vom încerca, la întoarcerea echipei din cantonamentul de recuperare pe care-l efectuează în aceste zile la Mamaia, să facem o analiză mai amplă a evoluției pe parcursul întregului campionat recent încheiat, cât și o prezentare a obiectivelor viitoare. În încheiere vă prezentăm formația aliniată de prof. Emil Sirbu în această partidă: Ungureanu, Schneider (Voicu), Florea, Dumitru, Banciu, Cocircă, Leordean, Zuzu, Fugigi, Roșu, Anton (Sărac), Amarie, Becheș, Galamáz (Dobre), Mitocaru.
G. RADU

Pe adresa redacției a sosit o scrisoare semnată de un grup de copii domiciliați în Sibiu, pe strada Abatorului, șanse să cadă în cine știe ce „capcană” întinsă de această întreprindere. Spunem topografie deoarece lumina zilei reliefează „varietatea peisajului”: un teren împinzit de

Piața 1 Decembrie 1918 este un perimetru locuibil relativ nou. Spunem relativ deoarece de peste doi ani se caută soluții arhitecturale și ambientale conform ideii de corelare cu vechea arhitectură urbană. Cert este că ne aflăm în fața unui spațiu ce are configurația unui șantier de curînd inaugurat. Acesta ar constitui unul din motivele pentru care Anca, Gabriela, Radu, Caius, Dan și colegii lor ne-au semnalat asemenea aspecte pentru a atrage atenția edililor orașului că trebuie să includă în sfera interesului și preocupărilor lor și asigurarea unui cadru adecvat și civilizată pe care îl merită și cei peste o sută de copii din cartier. Și au dreptate, căci I.A.C.M. Sibiu nu își dezmințe „bunele tradiții” privind

AVEȚI CUVÎNTUL

Lecție de omenie

În numele pacienților, din această perioadă, de la Sanatoriul de postură Avrig, domnul Ioan Rotărescu, internat în camera nr. 8, ne scrie despre grija pe care doctorul Viorica Trifan, director al sanatoriului, o poartă celor veniți la recuperare din multe orașe ale țării. Dar, dincolo de tratamentul medical corespunzător, de mincarea bună, pacienților li s-a oferit și o impresionantă lecție de omenie. Sanatoriul nu dispunea de un televizor, iar pacienții erau interesați să vizioneze meciurile de fotbal din cadrul campionatului mondial din Italia. Și nu numai fotbal... După cîteva clipe de gîndire, directorul spitalului s-a oferit să aducă bolnavilor televizorul pe care îl avea acasă. Drept pentru care pacienții s-au bucurat, iar medicul a fost mulțumit pentru că a găsit tratamentul corespunzător unei boli ce părea incurabilă.

„Cioburi” de liniște...

Conducerea Asociației de locatari nr. 5 Tereziar nu relatează că locatarii blocurilor 68 B și 69 nu se pot odihni noaptea din cauza zgomotelor

produse prin încărcarea și descărcarea navetelor cu sticle de lapte provenite de la „Sibiana”, pe platonul încadrat de cele două blocuri. Zgomotele încep la ora 2 noaptea și se termină spre prînz. Asociația de locatari nr. 5 s-a adresat întreprinderilor „Sibiana” și I.C.S. Mărfuri Alimentare, dar fără rezultat, unitățile în cauză invinundu-se reciproc. Nici primăria Sibiului n-a răspuns locatariilor, deși ei credeau că va fi un arbitru imparțial. Așa că, în continuare, sticlele pline, sticlele goale, provoacă dureri de cap și insomnii locatariilor prin zgomotele pe care le fac timp de multe ore. Să nu se găsească, oare, o soluție? Bunăvoință să fie...

Abonamente... ziare...

Doamna Maria Niculescu, din Sibiu, str. Măgura nr. 58, ne-a comunicat, telefonic, faptul că în ziua de 20 iunie a.c. nu a primit ziarul „Tribuna” la care este abonată. Telefonînd la Oficiul poștal din Vasile Aaron, i s-a răspuns că n-au primit decît 100 de ziare. Mergînd pe firul reclamației, am aflat că oficiul poștal respectiv a primit doar 100 de ziare „Tribuna” pentru că restul pînă la 600 au fost distribuite la „vînzarea liberă”. Cum ziarele au fost plătite la data de către abonați, ne întrebăm cine a încasat contravaloarea acestora de la „vînzarea liberă”?

I.C.S.L.F. — unitatea 27

În Piața agro-alimentară „Rahova” din cartierul sibian Hipodrom funcționează, mai bine zis există, o modernă unitate I.C.S.L.F. Modernă este construcția, că... înăuntrul unității arată ca un depozit foarte prost gospodărit. Deși hala respectivă dispune de suficient spațiu, oamenii trebuie să aștepte cam mulțitor pînă să fie serviți, deoarece servește un singur vînzător. De această stare de lucruri intolerabilă trebuie să le răspundă cetățenilor care locuiesc în zonă și care ne-au sesizat, atât responsabilul unității 27, care nu prea dă semne de bun organizator, cât și conducerea întreprinderii. Așteptăm răspunsul.

Așa că nu am stat prea mult pe gînduri deplasîndu-ne pentru lămuriri la Abator. Aici, directorul adj. Mircea Rodeanu, precum și d-l inginer Ion Chiriță ne-au încredințat că se vor căuta soluții mai eficiente pentru respectarea normelor igienico-sanitare cît și de îmbunătățire a depozitării containerizate a subproduselor. Din nefericire, această unitate — cea mai veche din țară, datînd din 1924 — este complet depășită din punct de vedere tehnologic și nu mai răspunde cerințelor actuale.

Lipsa unor spații frigorifice închise în vederea depozitării acestor subproduse, precum și întîrzierea cu care sînt ridicate acestea de către beneficiari, constituie tot atîtia probleme insolubile pentru personalul abatorului. S-au făcut investiții mari pentru noul abator, dar, pînă la darea lui în funcțiune, aceste grave nereguli trebuie înlăturate.

Vom reveni în această zonă vitregită a Sibiului cu un reportaj care să releve schimbarea la față a cartierului și îmbunătățirea condițiilor de viață ale locuitorilor.
Adrian POPESCU

SIBIU „Police le 9; 19. Arta: orele 9 iar la spectacol bonaf. Tiner bunarea orele 1 „Taina burii”. Tere: ramouc 15; 17; MEDI gresul: stelelor orele 16,30; 1 Centr muzicii orele 1 I. „In câ piter”, 17; 19. CISN căpitan orele 1 AGN tick, t 18; 20. DUM „Lanțul lor”, c COP „Unor jazzul” 18. APO „Intoar orele BAZ corupt etajul și 19. OCN „Un d orele AVI marti, rele 1 TAI pierul 10; 16 Tele Age 11157 trală de Vo togară Autog 17016 C.F.R. 081; 9 Dispec 053; 12140 nental Impăr 16496

Îmbunătățiri în domeniul asigurărilor sociale de stat (II)

— Alte noutăți?
— Accidentele asimilate cu accidentul de muncă (cele survenite în timpul deplasării la locul de muncă sau spre casa, conform art. 23, alin. 1 din Legea 3/1977, care a fost modificat prin Decretul-Lege 70/1990), vor fi plătite din C.A.S. cu 85 la sută, indiferent de natura contractului de muncă sau de vechimea în muncă. Pe dispoziția de decontare C.A.S., unitățile vor înregistra la capitolul: „Accidente de muncă — boli profesionale”. În ce privește ajutoarele de deces, începând cu luna martie a.c., acestea au fost stabilite astfel: în cazul decesului unui membru de familie pe care l-au întreținut, salariații au dreptul la un ajutor de deces în cuantum de 1500 lei. La decesul unui salariat, se acordă membrilor de familie ai acestuia sau persoanelor din afara familiei care au suportat cheltuielile ocazionale de deces, un ajutor în cuantum de 2000 lei.
— **Mulți cititori ne întreabă dacă Decretul 232/1986 mai este în vigoare?**
— Da, acest decret este în vigoare, se reține în continuare contribuția de 3 la sută pentru pensia suplimentară. Nu se restituie celor care s-au pensionat după data intrării în vigoare a acestui decret numai dacă nu li s-a stabilit o pensie suplimentară pe motiv că întreaga perioadă de contribuție este sub 5 ani (indiferent de procentul contribuției).
— **Se pare că mama și copilul au intrat în atenția statului...**
— Era și timpul. Astfel, pot beneficia de concediu plătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 1 an, mamele care au încetat activitatea pentru creșterea unui copil, potrivit art. 9, alin. 2 din Legea 1/70, dacă se încadrează în muncă și solicită acest lucru. În cazul salariaților încadrate cu contract de muncă pe durată determinată, durata concediului nu poate depăși data până la care a fost încheiat contractul de muncă. În cartea de muncă a salariaților care beneficiază de acest drept, nu se înregistrează concediul respectiv. Mamele care beneficiază de alocație de stat pentru copii își mențin acest drept și pe timpul cât se află în concediu conform Decretului 31/1990. În această perioadă se plătește contribuția pentru pensia suplimentară de 3 la sută asupra salariului tarifar de încadrare și sporul de vechime neîntreruptă în aceeași unitate. De subliniat faptul că de prevederile prezentului decret lege beneficiază și salariațele care înfiază copii, au fost numite tutore, au copii încredințați sau dați în plasament familial până la împlinirea de către copii a vârstei de 1 an.
S. RADU

Cel mai tânăr prim-ministru din Europa propune parlamentului român cel mai tânăr cabinet

(urmare din pag. 1)

nat cu orientarea economică: Eugen Dijmărescu (42 de ani, n. București, Facultatea de Comerț Exterior București, doctor în economie cu specializări în Austria și S.U.A., cercetător științific și apoi director al Institutului de Economie Mondială din ianuarie 1990, autor de studii de specialitate publicate în numeroase țări occidentale);

— ministru, asistent al primului ministru pentru reformă și relația cu parlamentul: Adrian Severin (36 ani, n. București, Facultatea de Drept din capitală, doctor în drept, conf. univ., membru al colegiului de conducere al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, ex-secretar general de stat pentru privatizare);

— ministru afacerilor externe: Adrian Năstase (40, n. București, șef de promoție al Facultății de Drept, a mai absolvit și secția de sociologie a Facultății de Istorie-Filozofie, doctor în drept internațional, peste 85 lucrări publicate, vicepreședinte al Asociației de Drept Internațional și Relații Internaționale, membru asociat al Institutului Internațional pentru Drepturile Omului de la Strasbourg, și membru al Societății Franceze de Drept Internațional);

— ministru apărării naționale: Victor Stănculescu (62, n. Tecuci, studii la Academia Militară, Relații economice internaționale, Academia de Stat Major);

— ministru finanțelor: Teodor Stoiljan (47, n. Tîrgoviște, Facultatea de Finanțe, Credit și Contabilitate, A.S.E. București, doctorat în științe economice, economist la întreprinderi alimentare, apoi la Ministerul Finanțelor, director la Direcția Valutară, Inspector general la Direcția Veniturilor Statului, membru al Institutului Internațional de Finanțe Publice din Saarbrücken, R.F.G., autor de studii de specialitate);

— ministru de interne: Doru Viorel Ursu (37, n. Drobeta Turnu-Severin, Facultatea de Drept București, procuror, apoi judecător militar în capitală, iar după Revoluție președintele Tribunalului Militar București. Nu a judecat nici un proces politic);

— ministru justiției: Victor Babiuc (52, n. Răchiti — Botoșani, Facultatea de Drept București, doctor în drept civil, vicepreședinte al Curții de Arbitraj Comercial);

— ministru resurselor și industriei: Mihai Zisu (53 ani, n. Birlad, Institutul Politehnic București, inginer în specialitatea electrotehnică și energetică, a lucrat în întreprinderi ca inginer și director și în învățământul superior);

— ministru comerțului și turismului: Constantin Fota (55, n. Ișalnița — Dolj, Facultatea de Comerț Exterior, doctor în științe economice, președinte executiv al Asociației Române de Marketing, autor de lucrări de specialitate);

— ministru agriculturii și alimentației: Ioan Tipu (53, n. Beclean — Brașov, Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic din Iași, un an de specializare în S.U.A., conducător de unități agricole, fost director general la Centrala de Industrializare a Cărnii);

— ministru comunicațiilor: Andrei Chirică (51, n. Ploiești, Facultatea de Electronică și Telecomunicații);

— ministru lucrărilor publice, transporturilor și amenajării teritoriului: Doru Pană (53, n. Cluj, Facultatea de Instalații și Utilaje de la Institutul de Construcții București, șef șantier, director de grup, antrepriză și trust);

— ministru învățământului și științei: Gheorghe Ștefan (42, n. București, absolvent al Institutului Politehnic din București, doctor în electronică și cadru didactic, cercetător la Institutul de Fizică Atomică, autor de lucrări științifice și posesor al unor contracte în domeniile sistemelor digitale și inteligenței artificiale);

— ministru mediului: Valeriu Eugen Popa (51, n. Ploiești, absolvent al facultăților Mecanică și Energetică ale Institutului Politehnic București, inginer proiectant automobile, șef șantier, director de între-

prindere, de hidrocentrale și al Direcției Apelor);

— ministru culturii: Andrei Pleșu (42, n. București, Facultatea de Arte Plastice „N. Grigorescu” din București, doctor în istorie, cercetător la Institutul de Istoria Artei, lector universitar între 1980—1982, bursier Humboldt);

— ministru sănătății: Bogdan Marinescu (46, n. București, medic primar, șef secție obstetrică-ginecologie, șef lucrări la Institutul de Medicină și Farmacie, director al Spitalului Clinic Giulești);

— ministru muncii și protecției sociale: Cătălin Zamfir (49, n. București, Facultatea de Filozofie, doctorat în sociologie și specializare în psihologia socială a muncii la Michigan — S.U.A., șeful colectivului de sociologie industrială de la Institutul Politehnic, director al Institutului de Cercetare a Calității Vieții);

— ministru tineretului și sportului: Bogdan Nicolae Niculescu Duvaz (42, n. București, arhitect, specialist în probleme de design industrial și creație de arhitectură interioară);

— secretar de stat la Ministerul Afacerilor de Stat: Romulus Neagu (60, n. București, Facultatea de Relații Internaționale a Universității din Kiev, doctorat în relații internaționale la Universitatea din New York, diplomat de profesie, cu stagii la Beijing și New York, director în minister și din 27 decembrie 1989, adjunct al ministrului afacerilor externe);

— secretar de stat la Ministerul Învățământului și Științei: Andrei Țugulea (62, n. Unetești, R.S.S. Moldovenească, absolvent al Institutului Politehnic București, doctor de cercetare în bazele electrotehnicii, prof. univ., colaborator al Institutului de Energetică al

Academiei, cu contracte de cercetare pentru U.R.S.S. și Franța).

Prezentându-și posibila colaboratori apropiați, primul ministru Petre Roman a menționat despre fiecare dintre ei că nu a făcut parte din ierarhia superioară de partid și de stat.

☆ ☆ ☆
Petre Roman s-a născut la 22 iulie 1946 la București. Este căsătorit cu Mioara-Iulia Roman și are 2 copii.
A absolvit liceul teoretic și Facultatea de Energetică — secția hidroenergetică — a Institutului Politehnic din București, obținând diploma de inginer în 1968, ca șef de promoție.

În perioada 1971—1974, urmează doctoratura în Franța. În martie 1974 a susținut teza de doctorat la Institutul de Mecanica Fluidelor din Toulouse, din cadrul Universității „Paul Sabatier”, cu o lucrare cu caracter teoretic din domeniul mecanicii fluidelor.
Reintors în țară, Petre Roman și-a reluat cariera didactică la Facultatea de Energetică a Institutului Politehnic din București. În 1976 este șef de lucrări, în 1982 conferențiar, iar în 1985, șeful Catedrei de hidraulică și mașini hidraulice. Cunoaște 5 limbi străine (franceză, engleză, spaniolă, italiană și rusă).

Activitatea sa științifică s-a concretizat într-un mare număr de lucrări publicate, dintre care menționăm: „Mecanica fluidelor”, „Hidrologia și protecția calității apelor”, „Introducere în fizica poluării fluidelor”, „Mișcarea fluidelor compresibile cu transfer de căldură”. Alte lucrări — „Dosarul energiei nucleare, risc și securitate”, „Apa și poluarea”, „Probleme speciale de hidromecanică”, „Hidrologie dinamică” — au fost realizate în colaborare.

Medicină de vîrf la Sibiu

(urmare din pag. 1)

consecințele se mai văd și astăzi: centrul sibian este supraaglomerat cu bolnavi din Sibiu — care nu mai fac acum drumul Clujului — și din județele Vilcea, Alba, Gorj, Brașov și... surpriză... Mureș (marea citadelă universitară medicală nu are un asemenea centru?). Solicitări multe, personal insuficient, la fel ca și în celelalte secții ale spitalului. De unde să-i „redistribuim”? Costul materialelor consumabile folosite în ședințele de hemodializă este relativ mare față de alte tratamente medicale. Filtrele și tubulatura sînt de unică folosință. Urmează a fi instalat un aparat pentru spălat filtre, care ar putea fi astfel refolosite, dar de unul și același bolnav. Rămîne de văzut de cîte ori? Filtrele se importă... tubulatura se mai face și în țară, dar... nu e chiar ca cea străină. Soluția concentrată pentru dializă este preparată la București, dar deseori concentrația electrolică nu corespunde cu cea de pe etichetă. Riscu neseriozității poate fi fatal!

Dar, deocamdată filtre există... din donație, dar mai sînt necesari cel puțin un medic și 7—8 cadre medii, motiv pentru care se lucrează (intermitent) doar cu 4 aparate din 6 cîte există. O altă mare dificultate o reprezintă lipsa unui chirurg specializat pe probleme de fistulă arteriovenoasă care să rezolve problemele vasculare pentru dializa cronică. Dr. Marcel Costache este în curs de formare și perfecționare, avînd deja rezultate bune

ca... autodidact. Dar, ce să mai vorbim de medici, ei necesități ani mulți de formare, și nu de... brancardieri cărora nu le mai convine munca, chiar dacă uneori scapă... bolnavul din mină de „chiaruni” ce sînt. Să ne mai mirăm că în plin „proces revoluționar” trebuie să te rogi de unul și de altul și cînd n-ai încotro, dumneata, medic, te apuci în afara orelor de program să speli geamuri, numai ca secția să fie gata la timp. Aceiași medici și asistente au venit și noaptea de acasă pentru a sluji o urgență. Intervine aici, mai mult ca în alte locuri, cerința și ideea muncii de echipă. Singur nu răzbește nimeni, iar o singură „fisură” poate ruina o viață.

Cel mai tânăr pacient are... 17 ani și este supus dializei de 2 ani. Decana (de durată) este o femeie care se tratează de 11 ani. Insuficiența renală este o boală extrem de perfidă. Evoluează rapid și în momentul apariției primelor simptome caracteristice este deja prea tîrziu. Dializa este ultima soluție, dar nu pentru oricine. Depinde de vîrstă, de starea fiziologică (arterele), de bolile asociate și chiar de nivelul intelectual sau starea psihică a bolnavului. Cei cu „tare” nu pot fi astfel tratați, căci cooperarea bolnavului este esențială. El trebuie să-și cunoască cel mai bine boala, el trebuie să respecte strict tratamentul și regimul de viață prescrise de medic. Se știe că campionul hemodializei o practică (la Cluj) de 12 ani, ajungînd să-și educe șetea la cea 400 ml de lichid pe zi!!

Nu toți sînt în stare de o asemenea performanță. Și atunci? Hemodializa este o metodă de tratament care comportă mari riscuri. Săptămînal sînt necesare cam 12 ore de tratament, împărțite în 2—3 ședințe. Bolnavii au nevoie de corecerea anemiei, care este severă, prin transfuzii de sînge. Prilej cu care poți fi „cadorisit” cu o hepatită virală sau chiar cu SIDA! Dar, hemodializa duce la alte patologii, în lipsa riscurilor de mai sus: neuropatie, osteopatie, arteroscleroză rapidă, cardiopatie severă și — brrr! — cîte altele.
O soluție „finală” pentru insuficienți renali cronici ar fi (pentru cei tineri sau relativ sănătoși, fără alte contraindicații) transplantul renal. Prin anii '80 așa ceva se practica și la noi în țară. Lipsind (s-o mai spunem din vina cui?) medicația după transplant, totul a rămas baltă. S-ar pune, acum, mai degrabă problema reluării în țară a acestei metode și nu a trimerii bolnavilor la operație în străinătate. Este însă necesară crearea sau afilierea la o bancă de organe... Și atunci? Atunci, mai bine să nu ajungi la hemodializă. Să duci un regim de viață echilibrat, să-ți controlezi periodic tensiunea și, în general, să-ți faci un control de sănătate. Să previi inevitabilul, luînd serios în calcul și moștenirea de familie.
Și nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti numele ing. Adrian Tîfrea și tehn. Mihai Arba, fără a căror pricepere și interes, în condițiile unei experiențe reduse, tot acest munte de aparatură n-ar valora mai nimic. Echipa de care vorbeam conținea tîmeiști pe fiecare membru al ei.

O adresă și o invitație în lumea fascinantă a cărților: Biblioteca Județeană „Astra” din Sibiu. Foto: Fred NUSS

